SAYI: 3 / AĞUSTOS 1976

milli mizah dergisi

çaylak

güldürürken düşündürü

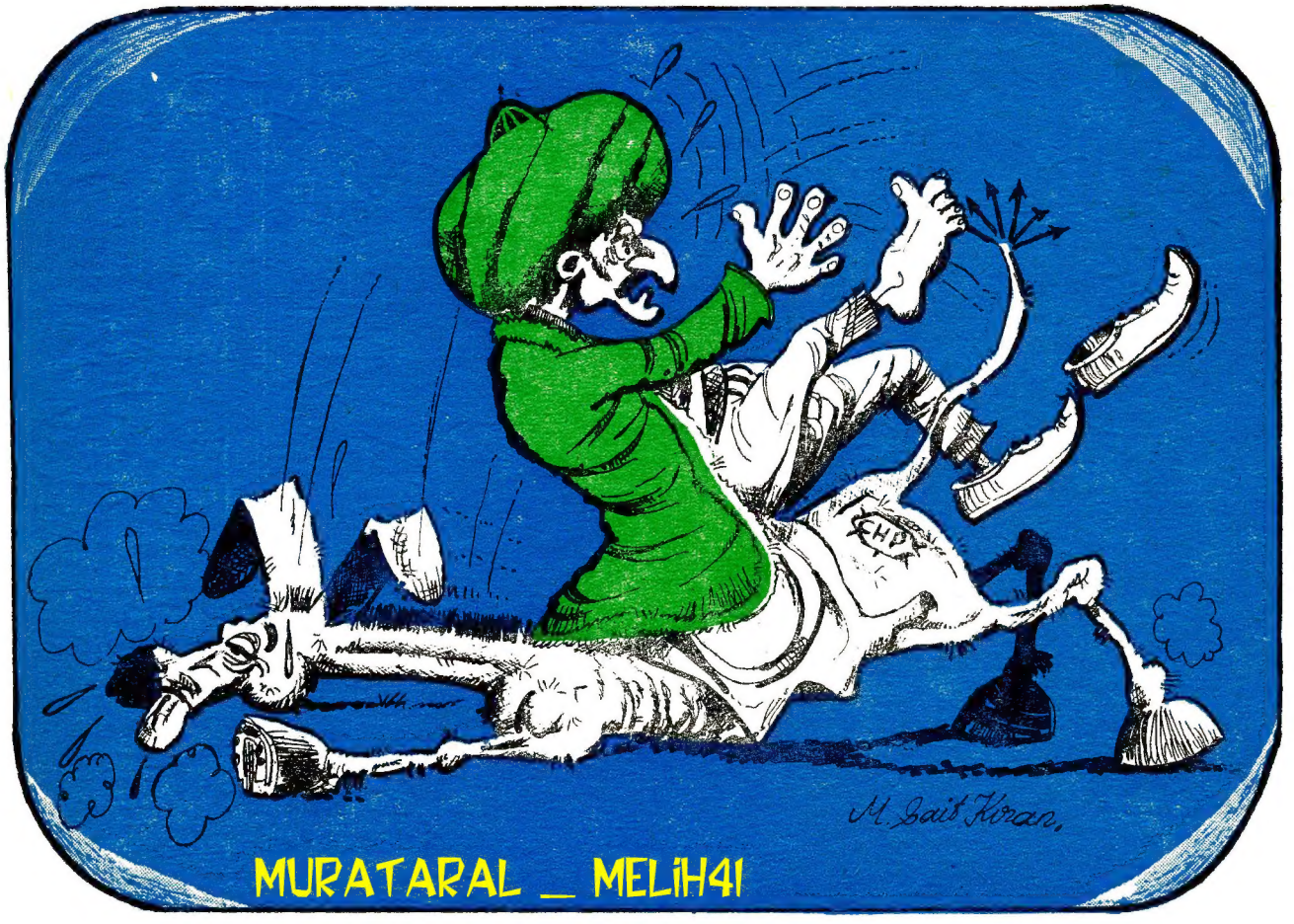

MURATARAL _ MELİH41

3. BASKI

BU MİZAH DERGİSİ MATEESSÜF SOLA AÇIK DEĞİLDİR!.

-VATANSEVERLER-

İnsanın karakteri, o insanın en çok nelere güldüğünden belli olur...
COETHE

Değerli okuyucularımız;

Yeni bir sayıda sizlerle beraber olmanın sevinci ve neşesi içindeyiz. Bu sayıdada her sayfada «**Gülerken düşünecek**, komünizme ve kapitalizme verdiğimiz cevaplarla bir nebze olsun ferahlayacaksınız. Memleket ve dünya meselelerine kendi fikir açımızdan mizah alanında olsun eğilerek sizlerin sesini ilgili makamlara (!) elimizden geldiğince duyuracağız...

Sınırlı duyurma imkanlarımıza rağmen siz bize öylesine sahip çıktınızki 1. ve 2. sayılardan elimizde kalmadı, pek çoğunuzun taleplerine cevap veremedik... Derginiz, malî imkânlarının sınırlı olması nedeniyle, belirli bir sayıda basılabilmektedir... Ve ancak büyük şehirlerde gazete bayilerinde dağıtılabilmektedir. Dergimize abone olunuz, gazete bayilerine ve kitapevlerine ısrarla belli bir sayıdan fazla ödemeli isterlerse indirimli gönderdiğimizi hatırlatınız ki **GÜÇLENELİM** ...

Güçlenelim ki:; piyasa dergilerinin tekeline son verelim... Sizinle beraber, sizin için sürdürdüğümüz mücadelemizde daha iyiyi, en güzeli gerçekleştirelim... Sermaye çevrelerinin, solkişotların canını sıkalım... Çaylağın pençesinin enselerinde olduğunu hissetsinler ve her çeşit haşerata aman vermiyeceğini tüm ilgili bilgililer ! bilsinler...

Çaylak

SAYLAK-TV

Müfettiş ile

Bir Reklam

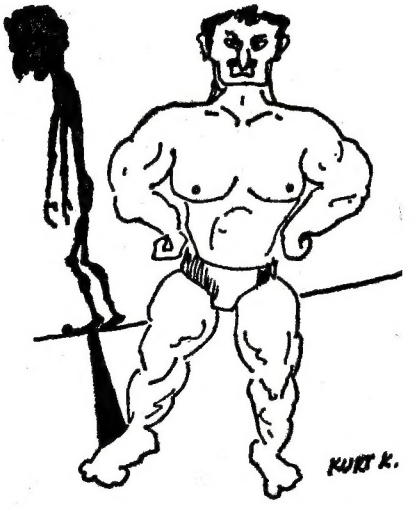

C.H.P. TİPİ HALK ÇOCUĞU(!)

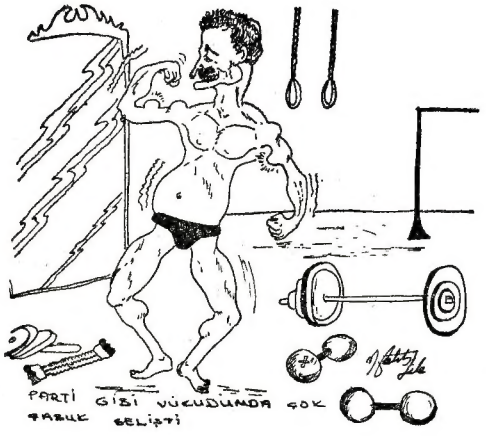

C.H.P TİPİ TARAFSIZ BASIN (!)

Rahşan Ecevit kocasıyla seçim seyahatlerine gitmekten o kadar zayıflamış ki.. Bir gün kahvaltıda bir zeytin çekirdeği yutunca herkez onu hamile zannetmiş..

ERZURUMDA DİRENEN 7.500 MİLLİYETÇİ GENÇTEN VE ESİR TÜRKLERDEN NE HABER?

KURT K.

– DURUN YAHU YEMEYİN BİRBİRİNİZİ. BİZDE İKİNİZE DE YER VAR....

KURT K.

PARTİ LİDERLERİ DOST GEÇİNSELERDİ

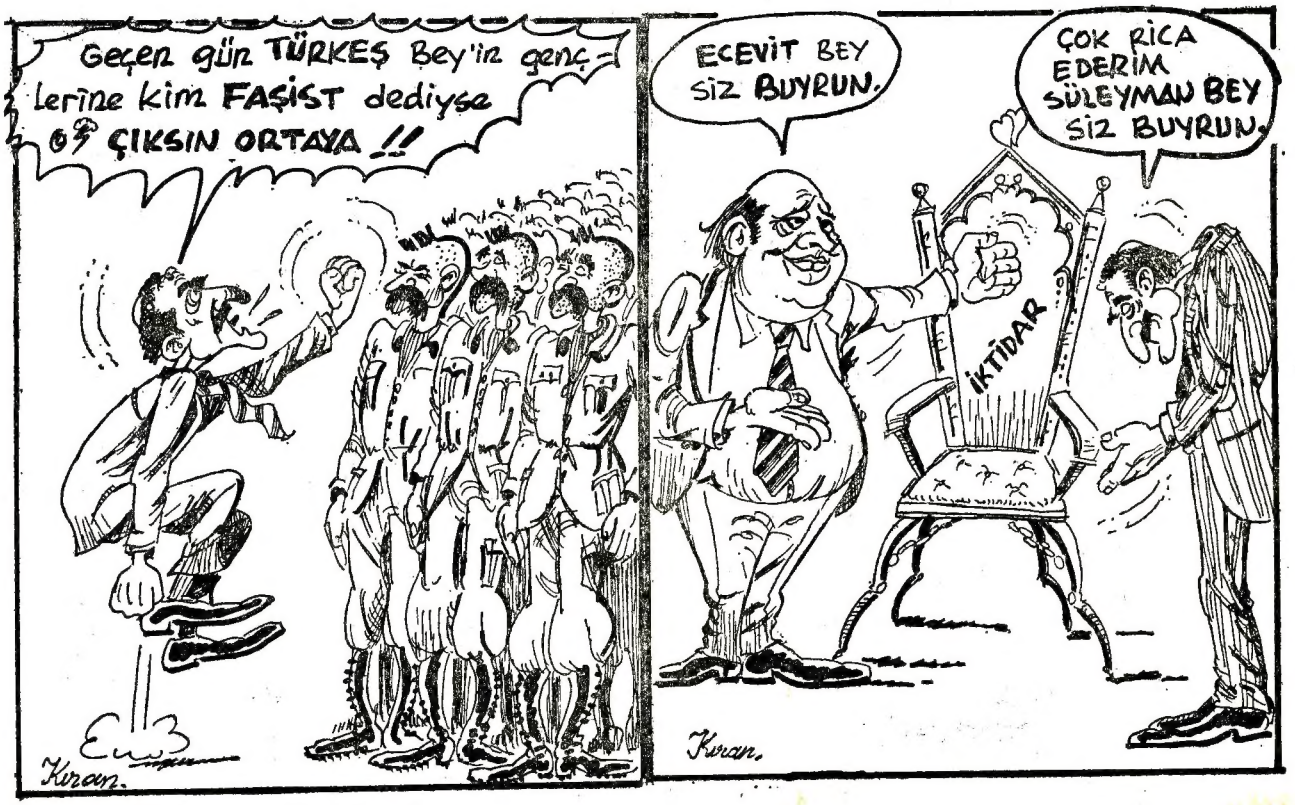

JET UÇAKLARI

Bir Sovyet işçisi diğerine «Bir düşün, dedi. Hükümetimizin Londra'ya iki saatte gidebilecek jet uçakları var !»

Diğeri cevap verdi,

«Ancak üç yılda pasaport alabilirsen bunun ne faydası olur ki?»

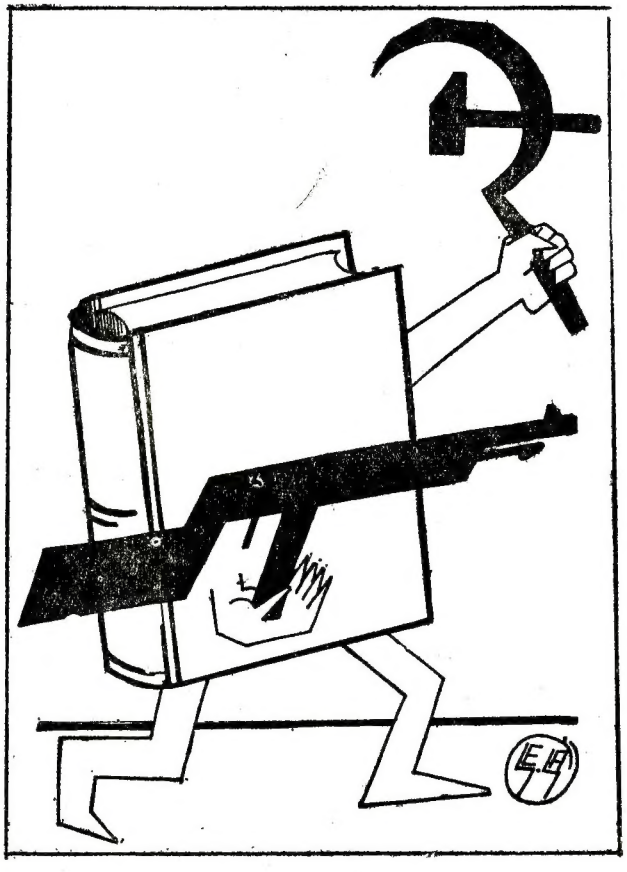

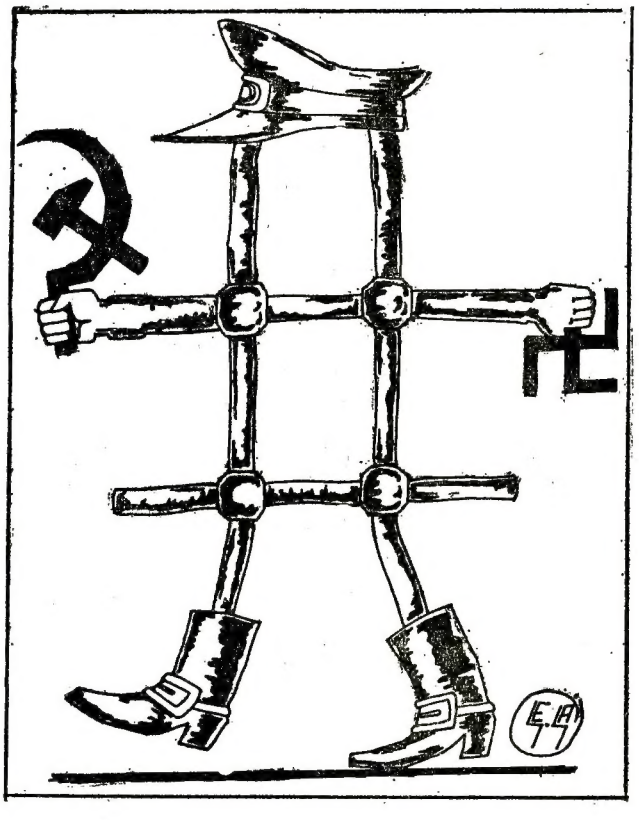

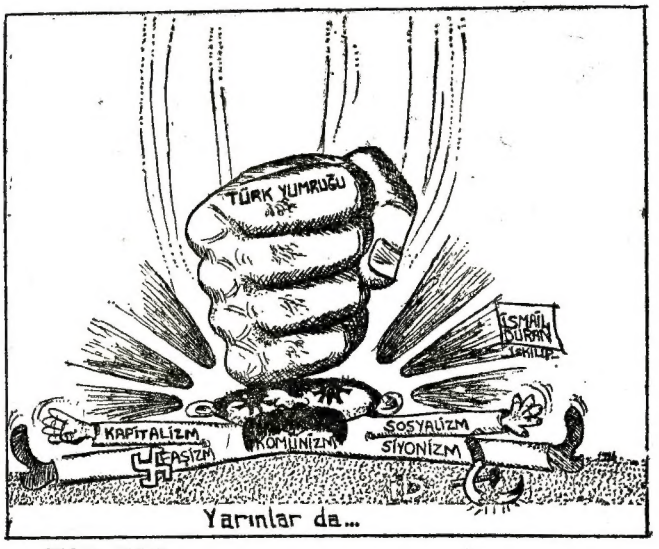

HAV HAV

Semiz bir köpek mis gibi taranmış süslenmiş boynu tasmalı Ankara sokaklarında o kaldırım senin bu kaldırım benim geziyordu.. Poposunda ki Rus vizesi Ankaralı bazı köpeklerin dikkatini çekmiş olacak ki, büyük bir merak içinde cici köpeğin etrafını aldılar ve Rusyadaki yaşantısını sordular.

— Şahane bir külübem vardı.. İki katlı, içinde puflar yastıklar..

Köpekçe yayın yapan televizyon, her gün üç öğün yemek, kemik, et suyu..

Akşam saatleri gezinti özel araba, özel şöfor v.b.

— Eeee..

— Yine de kaçtım..

— Neden

— Bir tek gün köpekçe havlıyamadıktan sonra, başlarım ben böyle yaşantıya. Haavvv Haavv Haavv....

SATRANÇCI

Düşük Kremlin başbakanın eski bir arkadaşı «Nikita Kruchev ile sık sık santraç oynardık» dedi ve şunuda söylemeliyim ki politikada olduğu kadar satranç tada kabiliyetliydi.. Daha önceden birkaç hareketi tasarlıyabilirdi ve hücumları çok şiddetliydi.

Hiç sıkıştığı olmazmıydı. O zaman da satranç maşasını söylemeliyim ki politikada olduğu kadar satranç takımımla oynardı..

OT VE SAMAN

Belgrad sokaklarında saman yiyerek gezen bir işçi tevkif edilerek. Mareşal Tito'nun huzuruna çıkarrılmıştı. Maraşal, işçiye neden saman yediğini sordu İşçi;

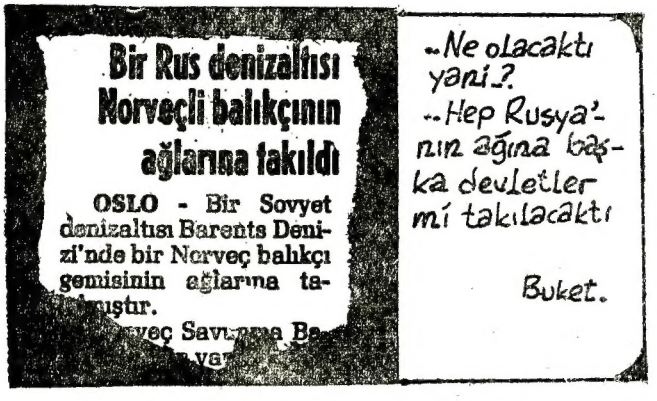

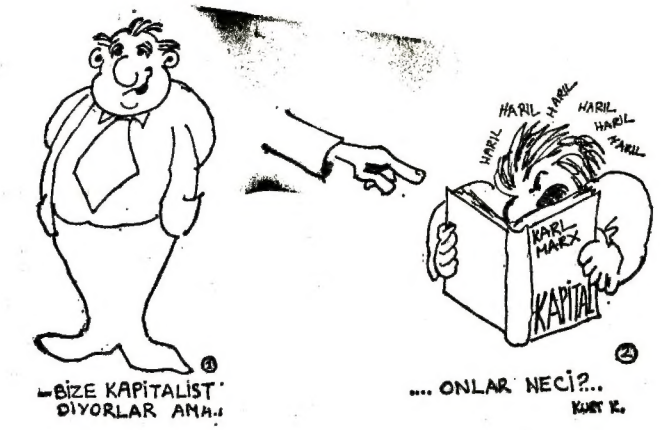

— Aç olduğum için.. cevabını verdi.

— Ne feci! Gel buraya karnını doyur dedi.

İşçi, kilerde yiyip içtikten sonra Tito

— Görüyor musun dedi. 5 yıllık plan tamamlandıktan sonra her işçinin böyle bir kileri olacak.

Fevkalede memnun kalan işçi başından geçenleri tanıdıklarına anlattı. Günün birinde de Rusya'da da 1 taneden fazla yıllık plan uygulandığını hatırlayarak trenle Moskova'nın yolunu tuttu. Moskova'ya gelince, Saman yiyerek Kızılmeydan'da dolaşmaya başladı. Nihayet KGB tarafından tevkif edilerek. Stali'nin karşısına çıkartıldı. Stalin, işçiye tevkif edilişinin sebebini sorunca işçi;

— Saman yedim! cevabını verdi.

Bunun üzerine Stalin bağırmaya başladı.

— Sen bir sabotörsün. Yazın ot yenir; Saman kışa saklanır.

MUNTAZAM AİLESİ

Memduh Muntazam bey, Maliye'de mümeyyizdir, Mülkiye mezunudur. yakası kolalı, kıravatı ve mendili çorabına uygun. saçı düzgün taranmış, papucu daima boyalıdır. Her gün saat 08,42'de evden çıkar, tam 09'a 8 kala daireye ulaşır. Masasının üstü tertemizdir. Çok şekerli kahvesini içer, oda arkadaşlarının hatırını kibarca sorar, 09,30 da Müdür beye arzda bulunur. Müdür bey kısaca talimatını verir ve onu savar. Aslında müdür beye bildireceği bir mesele yoktur. Maksat varlığını hatırlatmak ve hürmetlerini sunmaktır.

Yazılmasa da olur» cinsinden bir kaç evrakı hazırlar. Nokta, virgül, soru işaretlerine dikkat eder, kâğıdın soldan 1/5'ini dosyalama deliği için itina ile boş bırakır. Saat tam 17.00üde daireyi, masayı boşalmış olarak terkeder. 17.15'e kadar Kızılay'da bir tur atar. 17,25'te evindedir.

Arasıra Müdür bey Memduh Bey'i hatırlar. Hazırladığı bir müsveddeyi vererek kelimelerin imla kılavuzuna uygunluğunu kontrol etmesini ve noktalamaları yerleştirmesini ister. Memduh Muntazam Bey'i en büyük saadeti budur. Eve döner ve Melâhat Hanım'a derin bir hazla olayı anlatır. Gece, sayısı bir kuruştan konken oynarlar. Melâhat hanım, kocasının önemini belirten vak'ayı bütün dostlarına nakleder, Memduhçuğum olmasa hiç bir şey yapamazlar, Müdür bey yapayalnız kalır.» der Hatta geçen hafta müdür Bey Memduhçuğuma demişti, -Memduhçuğumdemiş. -bir sana güveniyorum, gözü kapalı senin kâğıtlarını imzalarım. Verdiğim müsveddeleri hiç kimse senin gibi beyaza çekemez- demiş. Amma kardeş, bir türlü terfi ettirmiyorlar işte. Hep diğerlerinin hasedi yüzünden.»

Her çarşamba sinemaya giderler. 15 Günde bir Müdür beyi ailece ziyaret ederler. Ayda bir defa Müdür Bey onlara gelir. Son gelişlerinde Müdür bey, Keratay'a bir üst derece vermek için kadro istedim.» dedi. Bunu duyan Melâhat hanımla Memduh Bey ucuna iliştikleri koltuktan az daha kayacaklardı.

Musa Muntazam Bey, babasının aktar dükkânında çalışır. Yedi dükkân süprüntüsü havilcan, misk, karbiber kutularının yerini gözü kapalı bilir. Her sabah 07.30'de evden çıkar ve 08'de de Bismillah çekerek kepengi açar, eşyaları gözüyle kontrol eder. İlk müşteriden aldığı parayı çenesine sürer ve kasaya kor. O gün ödenecek bonoların listesini alır, paraları sayar, her bono için kısım kısım ayırır ve saat 09,00 da bankaya yollanır.

Abdullah Beyle arası açıktır. Bunca senedir dükkân komşuluğu yaptıkları adamı iyi tanıyamadığına üzülür. Efendim, geçen sene Musa'dan «Öğleden sonra veririm» diye aldığı 500 lirayı taa ikindiden sonra iade etmiştir. Esnaflığa yakışırmı bu hâl Hani yüzüne gelmemiştir amma yinede belli etmiştir.

O zamandan beri Abdullah Bey'le mesafeyi açmış Ailece Adalet Partilidirler. Partinin ilçe merkezi lüzum gördükçe teberru ister ve 50 lirayı yollarlar. Miting. nümayiş, yürüyüş gibi şeylere karışmazlar.

Dört yılda bir oylarını atarlar. O gün Musa Bey larcivert elbiselerini, Mücella Hanım şifon entarisini giyer, saçını maşa ile kıvırır başörtüsünü şenlerkâri bağlar, caminin avlusunda Adalet Partisi» ne rey verirler. Herbelkeyen efendi bayla buluşarak, kes kendileri gibi olsa Süleyman Bey'in çok şeyler yapacağından şüpheleri yoktur. Ama gel gelelim, bu aşırı sağcılarla aşırı solcular yok mu, hep onlar işte. Bir de Ecevit (1). Tabii, Ecevit olmasa her şey düzelecektir. Bunları düşünürler, yine de kimseye söylemezler; ne olur ne olmaz.

Mücella hanım Musa Bey'in amcasının kızıdır. Helâl süt emmiş, yüzü gözü açılmadan Musa Bey'le başgöz edilmiştir. Akça pakçadır. Tutumludur. Haftada iki gün Türkân Şoray'ın filimlerine giderler. Kayınvalide, Ah bu zamane gençleri eğlencesiz edemezler» diye söylenir. Kayınpeder'in himayesi oldukça programları bozulmaz. Musa bey Nakşibendi tarikatine girmek için arkadaşları tarafından teşvik edilmişse de sülûk etmemiştir. Görünmez şeyleri düşünmek, kendisinden geçip kûl içinde erimek; yüreğinin çarpıntısını değiştirmek; bütün bunlar ona akıl almaz gariplikler olarak görünmüştür.

Mücella Hanım'ın sandığında biriktirdiği harçlıklardan bozdurduğu 18 reşat altını vardır.

Mes'ut Muntazam Bey milletvekilidir. Adalet Partisi'ne girmek için çok düşünmüştür. D.P devrildikten sonra elini eteğini çekmiş, hattâ münasip yerlerde, onlar da ipin ucunu kaçırmışlardı.» diye bir iki defa konuşmuştur. 1965 seçimlerine kadar da partilerden uzak durmuş, taşaronluk devrinden kalma parasıyla geçinmiş, göze batmamak için evden pek çıkmamıştır. Sonra ilçe idare heyetine seçilmiş, son seçimlerde de hizipler birbirini ezerken aradan sıyrılıp listede dördüncülüğe yükselmiştir. Halen Hiç bir şeyi bozmama» komisyonuna azadır. Lacivert elbise giyer, şapkası rölövedir. Komisyon toplantılarına

içtima saatinde katılır. Hiç bir söze karıştığı görülmemiştir. Reylerini Komisyon Başkanlığının dediği yönde kullanır. Umumi hey'et grup toplantılarına kuruvaze ceketi ilikli olarak kesiksiz devam eder. 41'lerle uzlaş - mak taraflısıdır. Ecevit'den (2) korkar. İçin için düşünür :

«Türkeş Ecevit'i bertaraf etse, komandolar da solcuları ezse. Sonra da kendilerini denize atsalar: Feyzioğlu AP'ye girse, Bilgiçle Sükan, Süleyman Bey'den özür dilese, Süleyman Bey de onların gözünü öpse, Halk partililerin basında hemşehrisi Mutlu Muntazam bey gibi birisi olsa; Meclis müzakerelerinde meb'uslar Başvekile teşekkür etmek için söz alsalar ne kadar iyi olacak..» Amma bu düşüncelerini hiç söylemez. Kim bilir, belki yanlış anlayan çıkar, ne olur ne olmaz..

Meclis dağılır dağılmaz ilk dolmuşla evine dönüp pijamalarını giyer ve Son Havadis gazetesini eline alır, Adviye Fenik ve Panpan'ın yazılarını okur. Komisyon çalışmalarını hanımına anlatır. Hamdiye Hanım, kocasını can kulağı ile dinler.

Bir defa gittikleri operayı sıkıcı, tiyatroyu berbat bulmuştur, amma yine de gitmeleri gerektiğini düşünür. Fakat hep ötiye tehir eder. Ev işlerinde başı traşlı, entarisi belden robalı eteği yerde sürünen 9 yaşındaki evlâtlık «Raziye» kendisine yardım eder. Halinden memnundur. Bu sen yazlığa gitmeyi düşünmektediler. Bir de «Yuva Yapı Kooperatifi»ne hissedar oldular.

Yalnız Meclis müzakerelerinin saat 07,00'den sonra da devam ettiği nadir günlerde hayatının intizamı bozulmakta, Mes'ut beyin pijaması yatağın ayak ucunda melûl melûl Hamdiye Hanım'a bakmaktadır. Bu teessürünü hattâ kocasına bile açıklamaz. «Tabii ya Ferruh bey duyarsa, sonra bu uzatmalı oturumları belki de sayın Başbakan istemiştir, neme lâzım der, susar.

Şimdi bir televizyon aldılar. Artık sinemaya gitmek zahmeti de olmayacak. Yalnız Cuma günleri Anafartalar'da vitrine bakacaklar, yorulunca da hemşehrileri Ali Razi bey'in dükkânında bir kahve içerler, sonra da bir taksiyle eve dönerler.

Anafartalar iyidir. Orada boykot, işgal yürüyüş yoktur. Esnaf, bütevekkildir, meb'us beyi incitecek şeyleri düşünmezler. Ara sıra bir işleri için kart isterler. Mes'ut bey adı, bölgesi, komisyonu yazılı kartının arkasına «Kardeşim» hitabıyla başlayan bir kaç söz yazarak verir. Hamdiye Hanım buna övünçlü gözlerle bakarak sevinir ve kocası gözünde biraz daha büyür.

Muntazam bey aileleri memnun, mesut ve rahattırlar. Güneş saati gibi hiç şaşmayan bir hayatları vardır. Günebakan çiçeği gibi ışığa dönerler. Gözleri daima yere bakar.. Gözleri kudrete dik bakamaz, kamaşır. Yüreklerinin atışı hiç değişmez. Onlar için düşünmek zahmetli, söylemek külfetli, yapmak imkânsızdır. Meçhul korkunçtur. Teslim olmuşlardır, önde bulunan kâsemen arkasında giden koyun gibi.

Hayalleri yoktur. hakikati de incelemezler. Sadece yaşarlar, daha doğrusu «tenebbüt» ederler. Ne korkarlar ne de korkulurlar. Sadece «Başkaları kullansın» diye yaratılmışlardır.

(1) (2) — Bu yazı yazıldığı zaman CHP Genel Başkanı İsmet İnönü idi. Bugünkü değişikliğe göre değiştirilmiştir.

Dündar TAŞER

LÜKS HAYAT

İşin süksesindeyiz, minisi maksisiyle,
Çoğu çalım peşinde, fingatar taksisiyle,
Kimi ilişki kurar, falanın karısiyle,

Pervasızca verilir,, mercimekler fırına,
Nelere katlanılır, gizli bir aşk uğruna.

Kimisi ar yüzünden, çıkaramaz sesini,
Kimi baştan çıkarır, evin efendisini,
Kimi iş olsun diye, tavlar hizmetcisini,

Pervasızca verilir, mercimekler fırına,
Nelere katlanılır, gizli bir aşk uğruna.

Hanım gece kumarda, beyi bir pavyondadır,
Türlü dolaplar döner, kimin umurundadır,
Sekreteri yüzünden, patron zor durumdadır,

Pervasızca verilir, mercimekler fırına,
Nelere katlanılır, gizli bir aşk uğruna.

Yaşlılar gençlik taslar, güvenir parasına,
Pervasızca verilir, mercimekler fırına,
Nelere katlanır, gizli bir aşk uğruna.

Bunların akılları, burnunun ucundadır,
Seksten yana, çokları, hep aşk orucundadır,

Bu tiplerin ipleri, kadın avucundadır,
Pervasızca verilir, mercimekler fırına,
Nelere katlanılır, gizli bir aşk uğruna.

TEMEL TEMÜRCÜ

HOCA 20. ASIRDA

TÜRK MİZAH USTALARI - III -
NASREDDİN HOCA - 1208 - 1283 -

Babası İmam olan Nasreddin Hoca Sivrihisar'ın Horto köyünde doğdu. Medrese tahsili gördü, köylerde imamlık yaptı. Sonra Akşehire yerleşti, bu şehirde kadılık yaptığı söylenir.

Halkın içinden geldiği, köy yaşantısını olanca sadeliğiyle yansıttığı için yalnız Türkiye'de değil bütün dünyada milyonların sevgisini kazandı.. Günümüzde bile herkes Nasreddin Hoca'nın adı geçince en az bir kaç fıkrasını hatırlar ve gülümser.. Gözlerimizin önünde Nasreddin Hoca ve ters bindiği ihtiyar eşeği canlanır. Onu size tanıtmak bu yüzden bize düşmez, olsa bir kaç çizgi bir kaç fıkra ile size hatırlatabiliriz.....

—o—

Bir cenaze merasiminde hocanın etrafını alıp sormuşlar :

— Hoca.. Tabutun sağında mı, solun da mı yürümeli? Yoksa önünde mi arkasında mı olmalı?

Hoca gülerek cevap vermiş..

— İçinde olma da neresinde olursan ol!..

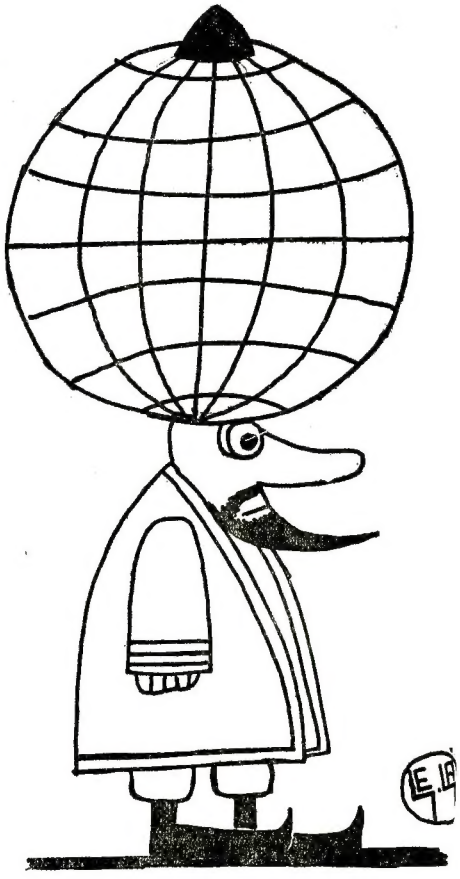

Nasreddin Hocanın eşeği kaybolmuş, büyük bir merak içinde kıyı-köşe ararken, bir ukalâ sataşmak istemiş..

— Hoca, eşeği boş yere arama.. Çekmiş gitmiş Sivrihisara, Kadı olmuş.

Hocada cevap mı yok?

— Belliydi kâfirin kadı olacağı.. Ben vaaz verirken kulaklarını dikip beni dinliyordu..

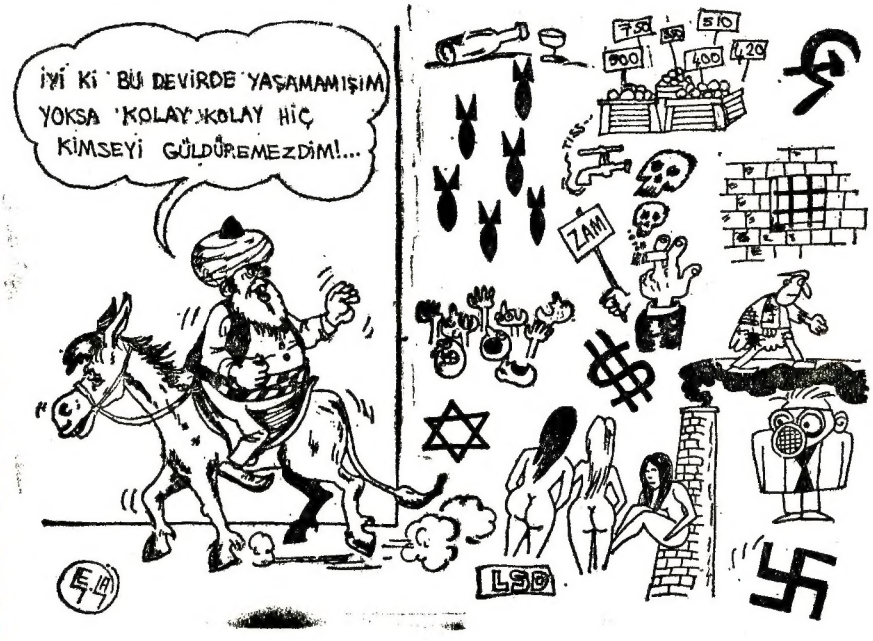

ÇaylakSpor

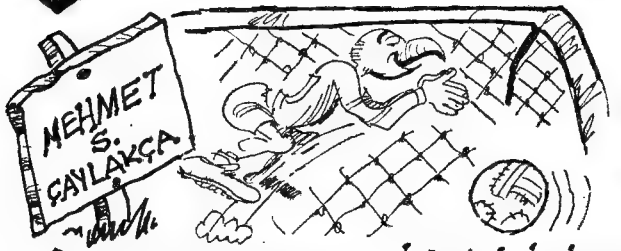

FUTBOL

Birisi tutunca yer, birisi tutamayınca yer...

— Ne olur... Yapmayın.. Acıyın...

Faşist rüzgarlar

Bir solcu kazara nezle olmuş faşist rüzgârlardan dem vuran aslanlar! Kaplanlar- Vatan kurtaran Şabanlar (!) Ve de Tarafsız (!) basın mensupları neredesiniz.. Halk partisine on yüzbinlerce komando girdi de yoksa haberiniz mi yok.. Hangi il ilçe kongreleri olsa kafalar gözler yarılıyor sopalı baskınlar sonucu karakolluk olunuyor ve suçlar bulunamıyor da! siz ortada yoksunuz.. Kendi seçimlerine hile karıştırıldığını yine kendilerinden olanlar iddia ediyor, sizden ses yok.... Ama Ayaş'lı bir köylü bakın bize neler yazıyor....

— Yahu bu adamlar kendi aralarında oturup anlaşamıyor, bir koltuk için kavga ediyorlar.. Birbirlerini anlayışla karşılamayıp idare edemeyenler yarın işbaşına gelirlerse memleketi nasıl barışa-huzura kavuşturup idare edecekler..?

Bilemeyiz elinden öpülmesi ve nice doktrin çocuğunu eğitmesi gerekli köylüm.. Onlar da bilemezlerse artık bir bilene sorarlar....

Enver ORHAN

Dikkat edin Doğurur!.

Aman dikkat edin. Sayın Halk partili yöneticiler ve de yönetici olmak isteyenler. Nasılsa yurt içinde bulunduğu bir gün sayın Genel Başkanınız belki de dünya siyasi partiler tarihinde ilk defa olarak sizlerden ne rica etti biliyorsunuz..

«Halk partisine bu kadar dokunmayın.. Yapmayın»

Biliyor ve hatırlıyor adamcağız Güven Partileri ve daha öncekileri.

«Yapmayın.. Dokunmayın.. Dikkat edin.. Doğurur» demek istiyor. Mevsimin en popüler şarkısını hatırlatıyor bu durum bize :

Neden hep yurt dışındasın arkadaş

Parti içi özgürlükten yana derdin mi var

Görüyorum ki gün aşırı Türkiye haricindesin

Karaoğlanım (!) Umudum (!) diyip de bir üzen mi var....

— Dersimiz Demokrasi...

İşçisi destekler mi?

Türk-İş'in bir partiyi (Hangisi malûm) destekleyip desteklememesi meselesi yine ortaya atıldı. Bir kere pişip de altı yedi kere ısıtılan pilav gibi pek tad vermiyor artık ya pratik düşünceli vatandaş düşünüyor.. Düşünüyor ve kendi kendine soruyor..

«Türk-İş karar alıp bir partiyi destekler desteklemes'ne ama, o zaman işçisi Türk-İş'i destekler mi-»

Tabii bu sorunun cevabını vermek işçiyi doktrin kitaplarında tanıyonlarla gazetelerde resmini görenlere düşmez.

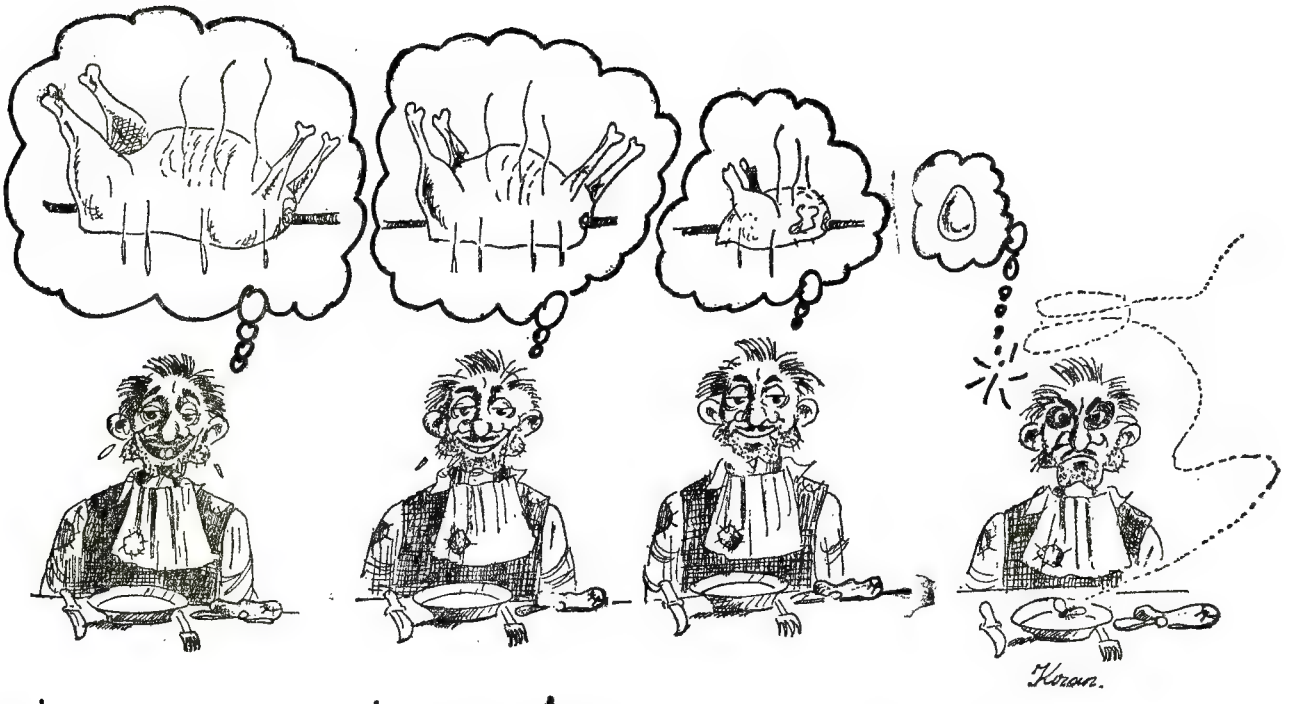

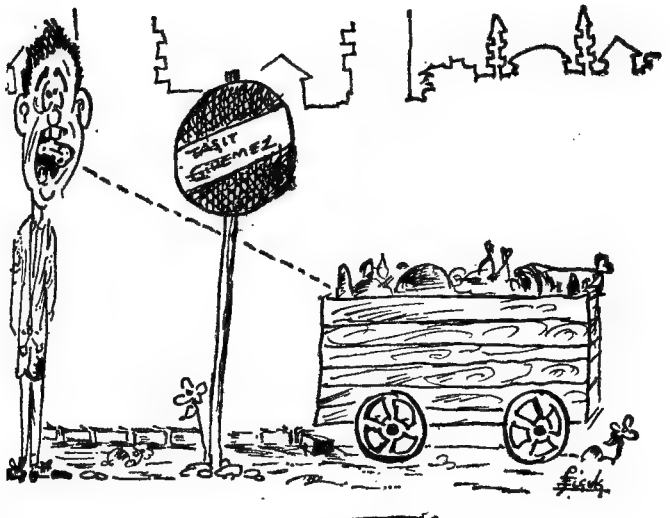
TAŞIT GİREMEZ

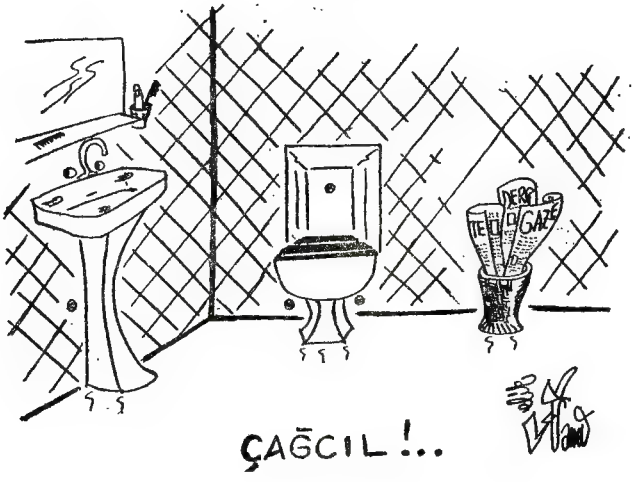
ÇAĞCIL!..

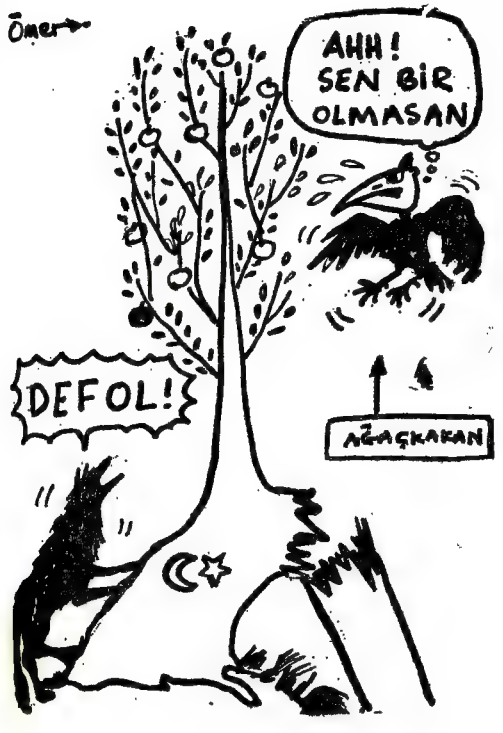
AHH! SEN BİR OLMASAN
DEFOL!
AĞAÇKAKAN

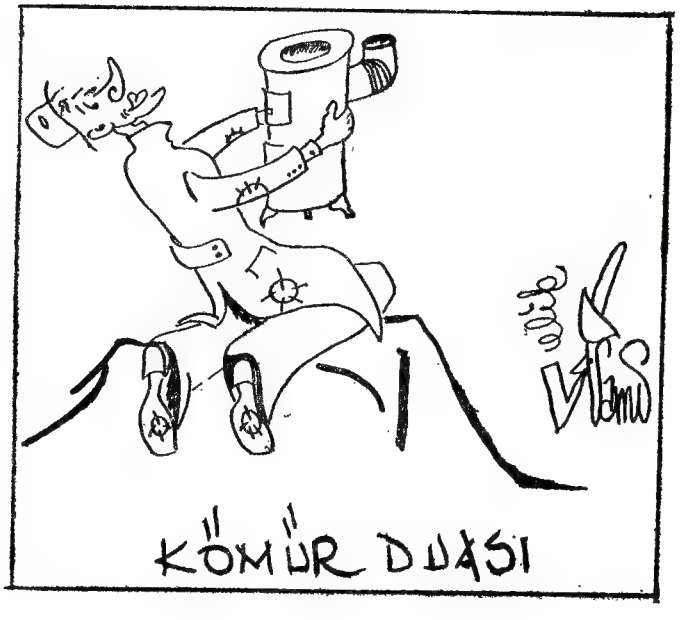
KÖMÜR DUASI

İtler susmuşlardıya, zafer eşeğin idi,
Yiğitler söylenmedi, eşek daha ünledi.
Bir elinde güverc'n, öbür elinde silâh
Başında miğfer, bir poz; mübarek sanki İLAH!..
«İpek böceği,» namlı bir örümcek bulmuştu.
Koydu «DEVELİZYON»'a rahatına kavuştu.
Develizyoncağızı ağla sardı örümcek,
Ağladı garip bülbül, bu halleri görüncek.
Heryıl güzel bir bülbül bura yuva yapardı,
Örümcek ördü ördü, heryanını kapadı.
Örümceği eşek sardı, bu yuvanın başına,
Sonra, örümcek öldü, çattık mezar taşına..
Bülbül şakımasaydı, millet uyanmıyordu.
Üç kağıdı bilmeyen, «Eşek haklı» diyordu.
Zavallıcık kimseye birşey yapamıyordu.
Bırakmıştı sahneyi, bir «iş»'e koşuyordu.
Öyle bir iştiki bu; «ERKEN GEÇİM» di adı
Rengârenk birşey idi, pek güzel idi tadı
Sahnelerden jübile yapmadan ayrılmıştı
Güldü giderken bile, buyer gitmez sanmıştı
Evdeki hesapları uyamadı çarşıya,
Sahneler boş kalınca, gelip kondu kanarya..
Herkes eşek devrinden yeni kurtulmuş idi,
Pek geçicide olsa kuşlar geri gelmişti,
Özlemiş idi herkes bülbülün ötüşünü,
Güvercinin enginde, gökte süzülüşünü.
Eşekçik kederinden birzaman anırmadı
Ölecekti derdinden, dostları aldırmadı.
Eşekçik bağrı yanık gözleri ateşten birkor,
Ağzında dertli türkü; gitmekmi, kalmakmı zor?
Uzun zaman birşeyler tasarlamakla geçti,
En sonunda kuşlar savaş açmayı seçti!..
Dolaştı ormanları, anırdı. durdu hergün.
Heryerde çifte attı, sakin geçmedi birgün.
Diyor idiki, «bana saldırıyor kanarya,
Saldırınca karşımda gidiyor hep anayasa»
Halbuki bu işlerde, görevliler var idi.
Eşekse hep bunları itham etmekte idi.
Diyorduki «Meydanda okurken rübâiler,
Mazareti hazırdı, saldırttı ayıları
Eşek yalnız değil, doluydu dayıları,
İnsanları koruma başkanı sayın tilki,
Verdiği beyanatta eşek haklı demişti.
Sözüm ona; bakardı, bir takım sahte gözler
Duymazlardı densede hoşa gitmeyen sözler
Belki böyle demiştir, diye koruyorlardı,
İtten medet umanlar, salta duruyorlardı.
Günler geçti, aylar oldu, çamurlu sular duruldu,
Geçte olsa, güçte olsa, sahne yeniden kuruldu.
Zavallı kalpten gidecek, ne dediyse tersi çıktı,
Yedi ay sahnede kaldı, az zamanda millet bıktı.
Kurulmaz dedi kuruldu, eşekçik deli olacak.
Anırdı, dediki! sahne yıkılacak, yıkılacak.
Aklı yetmedi çelmeye, çifteyle yıkarım dedi,
Çifteside sökmeyince, hırstan semerini yedi..
Girdi balçığın içine, çifteledi, çifteledi
Çamurlar yapışmasada, biraz izi kalır dedi.
Güneş balçıkla sıvanmaz, tutmadı doğrular çamur.
İştedikleri güzeldi; biryuva; beş başı mâmur..
Dağıttığı o haltları, cahildi, bilemiyordu,
Anlamıştı hatasını, mahçuptu gülemiyordu.
Bizler ne desek beyhude, kendi çizdi dertlerini.
Dost sanıp sarıldıkları, Paylaşmadı dertlerini.
Bir zaman saltanat sürdü, rağbet gördü yâdı ellerde,
Zavallı, şimdi bir düştü, kepaze oldu dillerde..
Ümit kalmadı sahnede, öyle beyaz perde desen,
Gazinolarda hayat yok. istikbali oldu yengen.
Saltanattan düştü eşek, tekrar yükselmesi gerek.
Ahırda tatlı bir uyku, önce dinlenmesi gerek..
Fakat heyhat! Ne boş rüya imkân yokki uyumaya
Sirkten kaçan domuz, ayı, ahırdalar, yokki hâya-..
Eşekçik nasihat etti, ne gezer anlamaz ayı,
Domuz tangoya başlamış, koparıyor yaygarayı!..
Sözde yardımcılarıydı, sıkıştı, ahır gidecek
Ne yapsın zavallı eşek, tasfiye edecek!..
Diğerlerinin yerini oynatmıştı bizim eşek,
Bağırdı domuz ayılar, bu pis eşek değişecek..!
İyilik yaparken hoştu, dalma eşek haklı idi
Şimdi eşek haksız idi. kendi hakları saklıydı
Eşeğin bütün işleri, arap saçına dönmüştü,
Yıkılmıştı hayalleri, tüm ümitleri sönmüştü.
Kara kara rengi tüm kararmış, kederli gözler yaşarmış,
Kıp kızıl ümitler sönük, mavi semerse sararmış.
Bir yiğit demişti «Eşek, dur! Bir kaplanın sırtındasın,
Bu gidisin gidiş değil, yakanı kurtaramazsın!»
Hak bildiler, söylediler, aldırmadı, aldırmadı,
Kaplan bir-iki tuttuya tokmuş, iyi saldırmadı.
İşte böyle geçti koca bitmez tükenmez seneler.
Eşek boşuna, gecirdi. neler yapılmazdı, neler..
Şimdi garip anırmalar gelir bazen kulağıma,
Sokakta görünce, gelip yüz sürermiş ayağına..
Eşek hoşaftan ne anlar, suc adam yerine koyanda ,
Gözünü ot bürümüştü görmezdi karnı dovanda..
Böyle duyduk, böyle bildik, bu destanı söyledik
Sabır ile, azim ile doksan dokuz eyledik.

Halil Nejat ALTINDAĞ
1976 — ANKARA

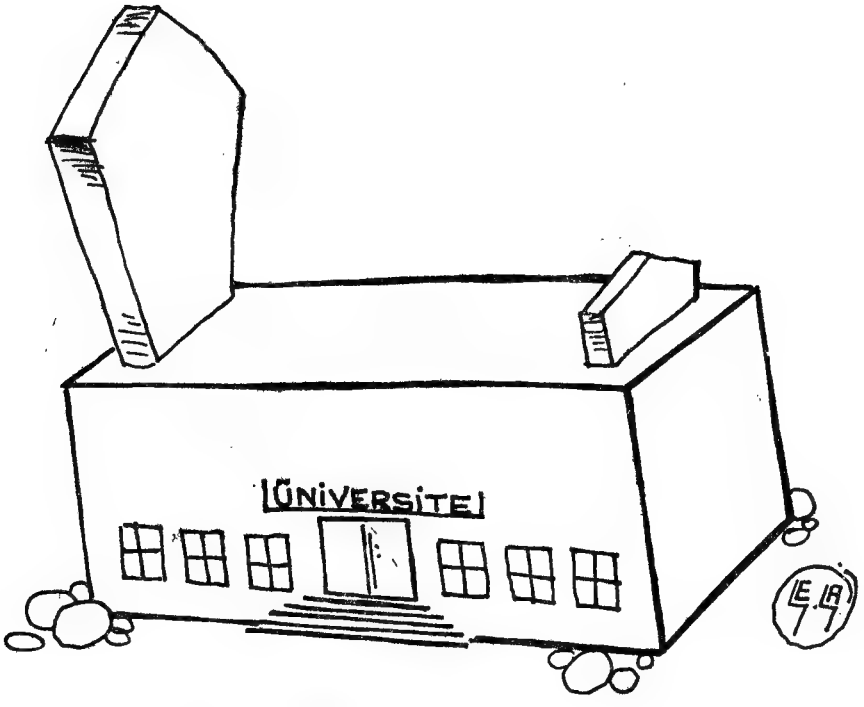

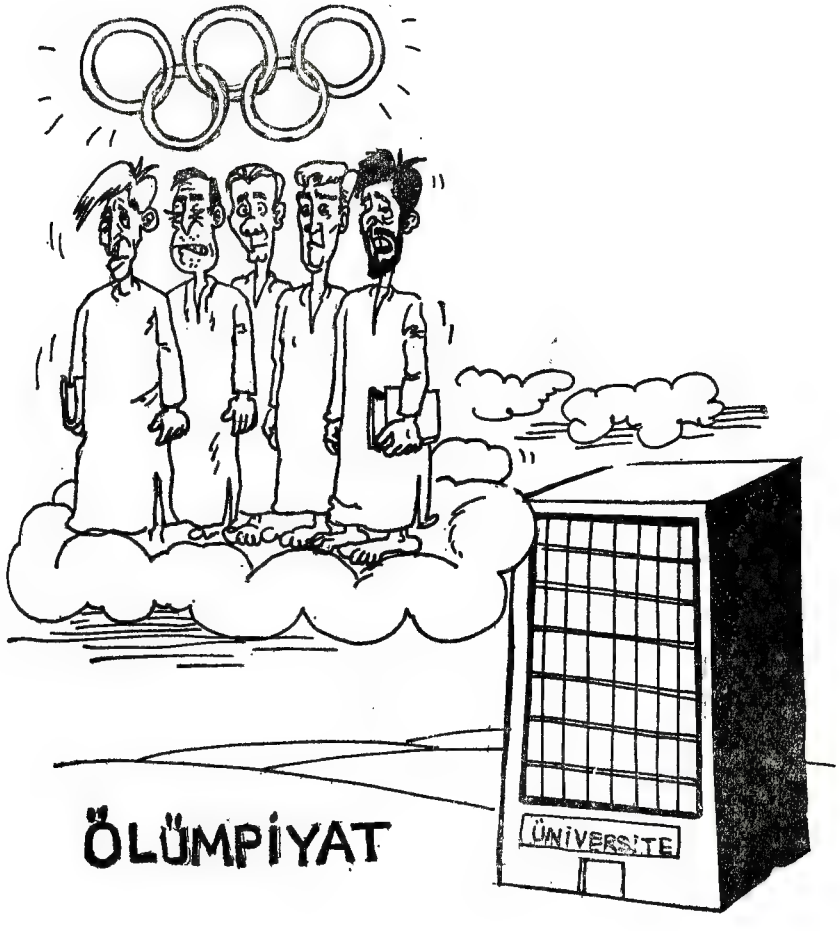

ÖLÜMPİYAT

MECLİS
MİLLET VEKİLİ
Koran

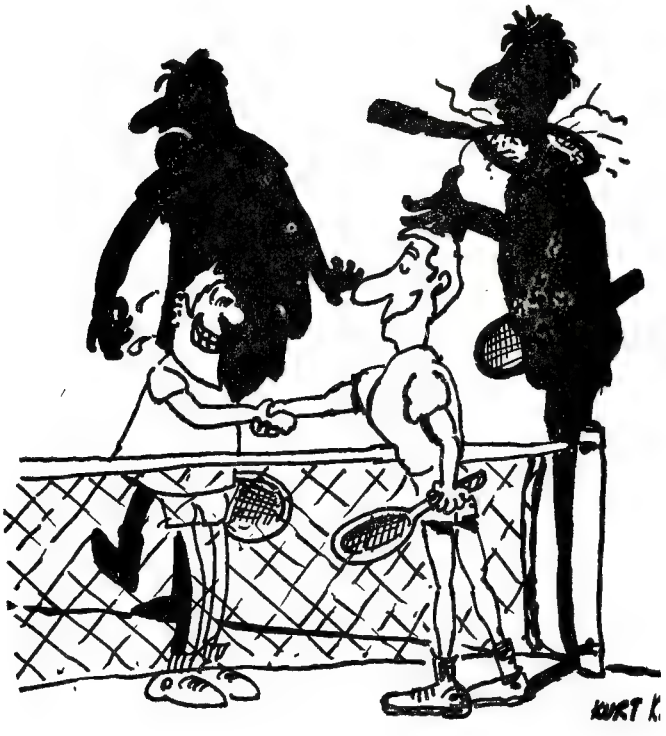
KURT K.

KURT K.

DURAK
KURT K.

HİKAYE :

ALIŞ VERİŞ'İN BÖYLESİ

Köy kahvesinin tek masası etrafına toplananköylüler, heyacanla dört kişinin oynadığı oyun seyrediyorlardı. Gülüşmeler, küfürler, takılmalar gırla gidiyor arada bir garsonun gevrek sesi hepsini bastırıyordu:

«—Yap biir!..»

Köse Durmuş da, faltaşı gibi açtığı gözleriyle, neredeyse omuzuna çıkacak diğer meraklılara aldırmadan, oyunu seyrediyordu. Bir ara 5-6 yaşlarında pasaklı bir oğlan çocuğu ağlayarak yanına yaklaştı. Birşeyler anlatmak istediği belliydi. Köse Durmuş, küçük oğlunun bu zamansız ziyaretinden ziyadesiyle rahatsız olmuş, kimsenin anlamadığı bir takım acaip sesler çıkarmağa, homurdanmağa başlamıştı. Nihayet:

«—Gene ne var lan?..» diyebildi. yutkunduktan sonra:

«—Ahmet emmim..» dedi.

«—Ee. n'olmuş Ahmet emmine?»

«—Ahmet emmim Garib'i dövdü. Anam seni istiyor..»

Bir lâhavle çekti Köse Durmuş, Garib, çok sevdiği köpeğinin adı idi. Bu Ahmet'e de ne oluyordu acep? Delirmiş miydi yoksa? Zaten son günlerde abuk-sabuk konuşmaya başlamıştı. En iyisi gidip bir bakmalıydı.

Birkaç lâhavle daha çektikten sonra yürümeye başladı.

Eve vardığında nerdeyse küçük dilini yutacaktı. Ahmedin elinde uzunca bir sopa, önde Garib, ikiside kan ter içinde evin etrafını dört dönüyorlar. Köse Durmuşun tepesi atmıştı:

«—Ulan Ehmet!.» diye gürledi. «Ne istersin dağın hayvanından?»

Ahmet durdu. Şaşırmıştı.

«—Şeyy..» dedi, «Valla-billa benim suçum yok....»

«— Yıkıl karşımdan hergele!. Hayvan ne hale gelmiş.»

«—Valla ağam.. Şeyy.. Ben şey yapacaktım Turis var ya turis?»

«—Oğlum sen kafayı mı üşüttün? Ne turisi, turis kim?..»

işte canım. Şeerliler ona öyle diyorlar ya?..»

«—Ee, nolmuş turise?»

«—Oğlum ney dedi?»

«—Bana it getir, herbirini kırk kâada alacam dedi..»

Köse Durmuş şapkasını kaldırıp, dazlak kafasını şöyle bir kaşıdı. sonra

«—Yani şimdi Garibi götürsem bana kırk kâat verecek he mi?»

«—Hah tamam. Ben iki it göyürdüm birini almadı. Ufak tefek istiyo. Kulağıda uzun olmalıymış..»

«—Böyle Garib gimi ne kadar olursa olsun, alacah he mi?»

«—He ya.»

Köse Durmuş'un tüysüz yüzü gerildi, Allah vermesin cinsinden burnu genişledi, pis, sarı dişleri meydana çıktı, Senelerden beri ilk defa sırıtıyordu. Doğrusu bu hesap aklına yatmıştı. Öyle ya sermayesiz para kazancaktı. Bir hesap etti köylüde epeyi köpek vardı. Komşu köylerede gittimi tamam. Zengin olmuştu işte. Ahmede döndü;

«—Haydi iş başına» dedi. «yarı yarıya ortağız.»

Köse Durmuş'la kardeşi Ahmet, hafta demeden köyde köpek bırakmamışlar, komşu köylerden ithalata başlamışlardı. İşin iç yüzünü bilmeyen köylüler, İki kardeşin delirdiğine hükmetmişlerdi. Nihayet köpek toplayıcısı turis «yeter» demiş, yirmiye yakın küçük, uzun kulaklı köpekle çekip gitmişti.

Aradan uzun yıllar geçmiş, yine bir bahar günü, köye sık sık gelen gezi otobüslerinden biri daha köy kahvesinin önünde durmuştu. Köyün yol üzerinde bulunması, tabii güzelliklerden fazlaca nasiplenmesi, bu mevsimde yerli ve yabancı turistlerin uğrak yeri olmasına sebep olmuştu. Bilhassa okul gezilerinde otobüslerle gelen öğrencilere hemen hergün rastlamak mümkündü. Ama bu defaki bir okul gesizi değil, Kasaba zenginlerinin ve idarecilerinin birlikte düzenledikleri hem ziyaret hem ticaret cinsinden bir kır gezisiydi. Otobüsün kapısı açılır açılmaz mini-mini bir köpek aşağıya

atlamış arkasından kadınlı erkekli bir kalabalık avluya dolmuştu.

Köse Durmuş hızla yerinden kalktı. köpeğin yanına doğru yürüdü. Ağzı bir karış açılmış, çimenler üzerinde zıplayan köpeği seyrediyordu. «Allah, Allah, olur şey değil» diye söylendi. Evet ta kendisi idi. Garib'in ta kendisiydi bu. Ama olamazdı. O yaşlanmıştı şimdiye.. O zaman onun yavrusu olmalıydı bu. Emindi buna..

«—Nasıl. beğendinlz mi köpeğimi? Ama ne kadar şirin değil mi?»

Köse Durmuş döndü baktı, iyi giyimli bir bayandı bu. Konuşmasından, hareketlerinden oldukça itibarlı ve zengin biri olduğu anlaşılıyordu.

«—Aa, sahi size tanıştırmayı unuttum.» dedi kibar bayan. «Adı Kukuta'dır köpeğimin. Geçen ay Fransadan getirttim. Hemde yirmi bin liraya..»

Kadın birşeyler daha söyledi ama dinlemedi Köse Durmuş. Gözlerini yerde oynayan köpeğe dikip söylendi:

—«Tuh.. Gâvr oğlu gâvur, bizi kandırmış...»

ALİ YURTGEZEN/K. MARAŞ

İSMAİL DURAN : Resme kaçan bir karikatür tekniğiniz var. Karikatürüdeki beyit, mizahi anlaşınızın ne kadar güçlü olduğunu gösteriyor. karikatürlerinizi bekleriz.

FİKRET PAKİŞ : Cehennem Telefonu başlıklı fıkra yüze yakın fıkra arasından seçilen yegâne fıkra oldu! Aslında bu fıkrayı diğer fıkraların arasına koymak mümkündü ama, okurlarımızdan karikatür kadar, fıkra da beklediğimizi göstermek amacıyla bu köşede yayınladık. Bizim için fıkra da karikatür kadar önemlidir. fıkra hakkında söylenecek tek söz «Dört dörtlük bir fıkra» ibaresidir.

BAHRİ AKTOLGA : Espirileriniz güzel olmasına rağmen çizgileriniz için aynı şeyi söyleyemeyeceğiz. Ayrıca bu kadar büyük boyutlu kâğıtlar üzerinde çalışmayınız. Küçülen karikatürlerde bazı çizgileriniz kaybolabilir.

FATİH : Çok büyük boy kâğıt üzerinde çalışmanıza rağmen çizgileriniz, çok ince, Karikatürün boyutları küçüldüğü anda bazı çizgiler yok olabilir. Nitekim Fotoğraf makinesi üzerindeki «foto» kelimesiyle birlikte bazı çizgileriniz de görünmez hale geldi. Ya çalışmalarınızı daha küçük kağıtlara yapın ya da çizgilerinizi biraz daha kalınlaştırın.

.....**KETEN** : Karikatür üzerinde uzun bir süre çalışmadığınız anlaşıyor. Ancak çizgileriniz acemi olmanıza rağmen kötü sayılmaz. Daha başarılı karükatürlerinizi bekliyoruz.

FERİDUN : Espri için söylenecek hiçbirşey yok. Ancak. çizgilerinizin biraz daha gelişmesi gerek. Bu da ancak çok çok çizmekle olur. Yeni yeni karikatürlerinizi bekliyoruz.

KARİKATÜRİST ARKADAŞLARA

ÖNEMLİ NOT : Bazı arkadaşlar kara kalemle çizilmiş karikatür göndermektedir. Bazen de mavi mürekkeple çizilmiş karikatürler gelmektedir. Bu türlü karikatürlerin klişesi aldırılamadığından, ne kadar güzel olursa olsun işe yaramamaktadır. Karikatürist arkadaşlardan ricamız, çini mürekebi, o da yoksa siyah tükenmez kalem ya da İspirtolu kalemle çalışmalarıdır.

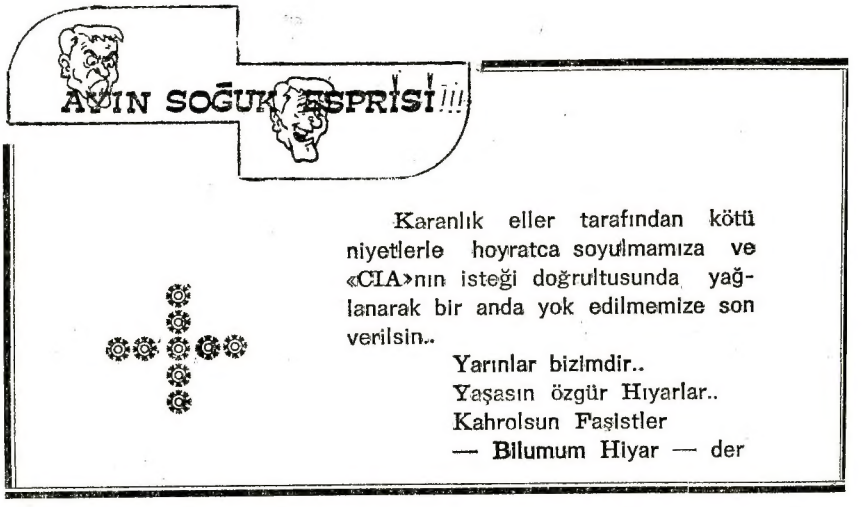

—CEHENNEM TELEFONU—

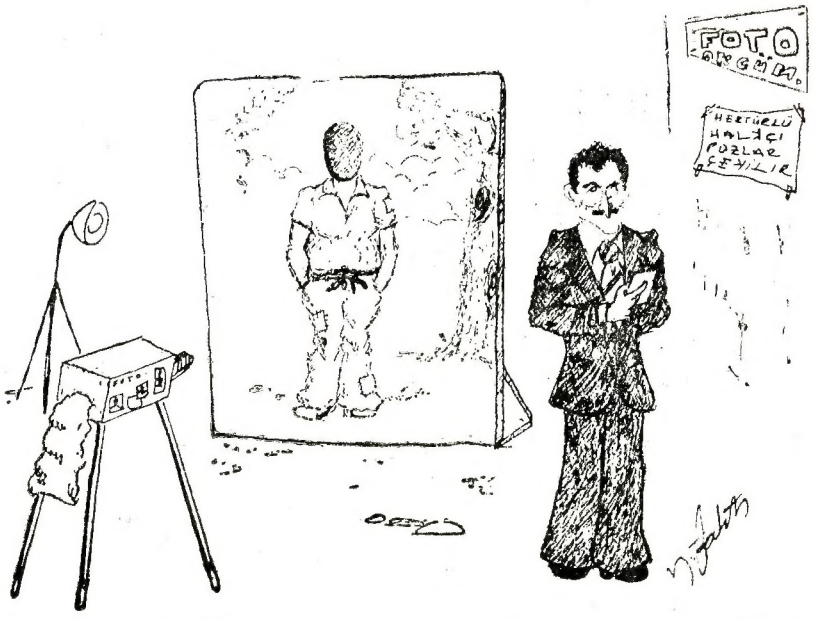

Komünist Partisi Genel Sekreteri BREJNEV birgün ABD içişleri Bakanının konuğu olarak Amerika'ya gider. Yemekten sonra İçişleri Bakanının özel bürosunda BREJNEV bakana sorar:

— Sayın bakan teknolojik alanda Amerikanın yeni buluşları var mı acaba?

Bakan elini masasının üzerindeki cihaza koyarak .

— Evet var.

Brejnev şaşkın öne eğilir pürdükkat cihaza bakar ve tekrar sorar:

— Bu nedir?

— Cehennemle konuşmak için telefon..

— Telefon mu? Yani bununla Cehennnemle mi konuşulur?

— Evet. der Bakan.

Brejnev şaşkın döner ve ricada bulunur:

— Acaba konuşabilir misiniz?

— Konuşurum fakat çok şaşıracaksınız.

— Neden

— Çok ücretli.

Ben ücretini öderim, der Brejnev.

Neyse cehenneme telefon açılır. Konuşulur Brejnev tekrar sorar :

— Ücret ne kadar?

— On bin dolar..

Brejnev, cihazın bir kaç günlüğüne kendisine verilmesini ısrarla rica eder. Cihazı alır ve Rusya'ya döner. Komünist Partisinin yetkililerini etragfına toplar.

— Yoldaşlar, bu elimdeki cihazla cehennemle konuşabiliyoruz. der. Diğerleri şaşkınca Brejnev'in elindeki cihaza bakarlar, etraflıca incelerler İçlerinden bir sorar :

—Sayın Brejnev yoldaş ücreti ne kadar acaba?

— Ücreti şaşılacak kadar fazla, der Brejnev..

Neyse daha fazla beklemeden cehenneme telefon açarlar. Konuşurlar. Konuşma bittikten sonra Brejnev ücreti sorar Cehennem santralından üç kelimelik bir cevap gelir:

— Bir Ruble efendim..

Brejnev bunun üzerine

— Nasıl olur? Amerika'dan konuştuğumuzda onbin dolar istemiştiniz.

— Şehir içi bir Rubledir efendim..

Fikret PAKİŞ

TEMSİLCİLİK; Dergimiz il ve ilçelerde sesimizi duyuracak yetenekli gençleri kadrosuna alacaktır.. Arzu edenlerin iki vesikalık fotoğrafla beraber şu bilgileride bize göndermesi gerekmektedir... 1) Adı ve soyadı 2) Doğum tarihi 3) İşi veya okuduğu okul 4) açık adresi... Temsilcimiz ayrıca her ay 10 dergiyi ödemeli olarak kabul edecek ve çevresinde satmaya gayret edecektir... Buna karşılık kimlik kartı yollayacak eserlerinin yayınlanmasına öncelik verecek ve ilerde de kolaylıklar göstereceğiz...

YAZIŞMA ADRESİMİZ — Rüzgârlı Sok. No. 41 **ULUS-ANKARA**

ABONE OLUNUZ ABONE BULUNUZ
6 aylık 20 1 senelik 40. TL.

Abone bedelini her hangi bir postaneden posta çekleri hesap no 100129'a havale ettirerek kolayca abone olabilirsiniz...

Gazete bayii, kitapevi ve derneklere duyurulur;

Her ay en az 10 adet ödemeli talep etmek şartıyla dergimiz bir lira indirimli gönderilecektir. Yani dergi başına bir lira dergimizin satışını yapacaklara bırakılacaktır...

ÇAYLAK MİZAH DERGİSİ — Ayda bir çıkar...
Sahibi ve sorumlu Yazı işleri Müdürü Selamet K. BAYHAN
İdare yeri — Rüzgârlı sok. Nu. 41 ULUS/ANKARA
Abone bedeli 6 aylık 20 — SeOelik 40 TL..
Ankara dağıtım — Fikri Neğiş (Baba)
Dizgi tertip baskı — Ankara Basım ve Ciltevi Tel : 11 26 77

Dergide çıkan yazı ve karikatürler hiç bir şekilde iktibasedilemez.

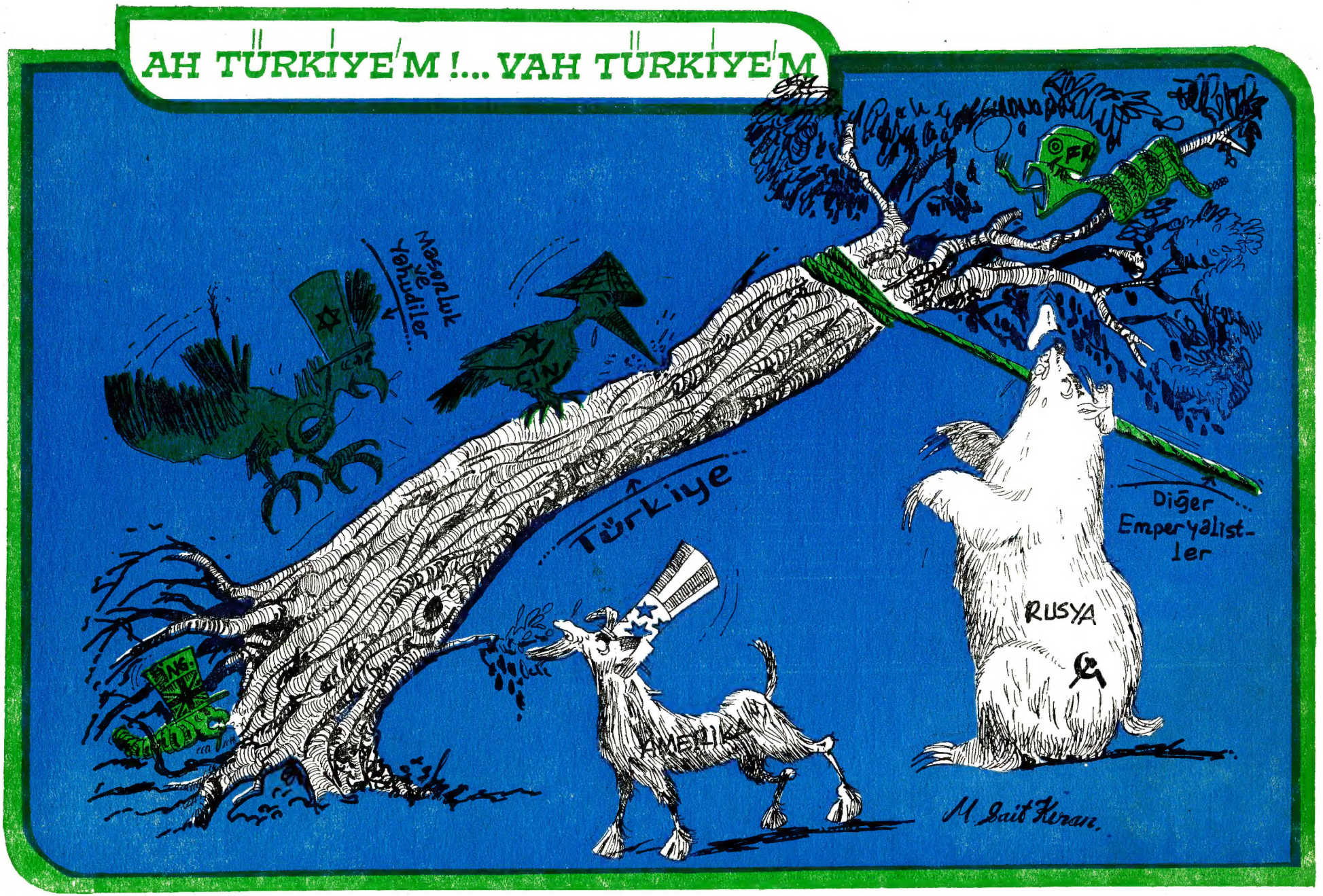

Fiatı 350 Kuruş